

У селі Потоки Вінницької області пройшов дитячий табір «Корабель надії»

Любов Тетеря, організатор табору.

Чому ви погодилися провести табір у себе на дачній ділянці?

Коли ми приїхали сюди чотири роки тому, ми питали в Бога: «Чи купляти нам цю хатинку?». Тоді ми звернули увагу на природу навколо неї. Сам Бог показав нам, що тут можна організовувати табори. Згадались і слова Еллен Уайт про те, що треба брати дітей на природу й там говорити з ними про Бога.

Використовувати все для себе – не моє. Я хотіла служити не тільки своїм онукам, яких у мене шестеро, а й іншим дітям.

Зараз діти сидять постійно в інтернеті. Вони мало рухаються, не досліджують природу, а тому і про Бога забувають. А тут, на природі, вони можуть почути спів пташок, подихати свіжим повітрям, забути про гаджети й почути про Бога.

На таборі була православна дівчинка. З'ясувалось, що вона боїться Бога. Але вже на другий день, після розмов про природу й Божу любов до неї, вона сказала: «Тепер я знаю, що Бог мене любить. Я тепер Його не боюсь».

Цей табір проводиться вже другий рік. Команда сформована із учасників конференційного табору Подільської конференції.

Чи приходив хтось із села на табір?

Так. На таборі був відкритий безплатний кабінет здоров'я. Гостям із села, а також команді надавалися різні медичні послуги: масажі, вимірювання рівню цукру в крові, робили кардіограми. Коли дорослі приходили задля медичної допомоги, то приводили своїх дітей на табір. Таких було майже 30.

Як пройшов табір?

Слава Богу, пройшов добре. Хотілося б бачити результати. А результати були б, коли діти, які приїхали вперше, захотіли повернутися ще. Це й є хороша оцінка. Загалом табір пройшов для слави Божої. Зараз аналізуємо всі помилки.

Питання – Вікторія Данилюк